

Michalka se svou Duhou

Naše Duha, ano, tahle tomu krásnému časopisu říkáme s naší dcerou Michalkou. Píši za ni, protože je zdravotně postižená. Do školy chodí, ale na hodiny náboženství už jezdit nezvládne. Tak jsem si udělala katechetický kurz, abych Michalce neříkala o Pánu Bohu nějaké nesmysly, a teď se učíme jedna od druhé doma. Já se jí snažím vysvětlit, co to znamená žít jako křesťané, a Michalka mě učí trpělivosti.

Společně s materiály k výuce jsem se dostala také k časopisu DUHA a začaly jsme jej s Michalkou používat. Vyhovuje nám, protože se s Michalkou učíme především a hodně formou hry.

Jak? Jednoduše DUHU prolistujeme, já přečtu, co Michalku zaujme, a pak si o tom povídáme. A dobře se přitom bavíme! Nedávno jsme si povídaly o Bibli a lepily samolepky do „biblické knihovny“, jak obrázek Míša pojmenovala. Díky příběhům a obrázkům, které v časopise najdeme, Míša lépe chápe, proč se slaví Velikonoce nebo Vánoce. Prostě Duha je bezva! A nejsou v ní hloupé reklamy.

Moc vám za ni děkujeme!

Michalčiny vánoční plány:

- Pojedeme se podívat na jesličky i do „našeho“ kostela a také do Rožmitálu pod Třemšínem. Tam bydlí moje babička.
- Budeme si s tatínkem a maminkou povídat, jak slavili Vánoce oni, když byli malí.
- Půjdeme na půlnoční mši svatou. Mám ji strašně ráda. Je taková jiná – hezká a zvláštní.
- Budeme si číst z Bible o tom, jak se Ježíš narodil.
- Půjdeme ven na dlouhou procházku.
- Budeme se modlit děti, které nemají rodinu nebo se jim Vánoce nevydařily.
- Napíšeme vánoční pohlednice všem kamarádům, které máme rádi a kteří bydlí daleko.

